

Isparta da Saklı Gülüm

– Kazım Gök · 03 Haziran 2020

İstanbul'da ki laleye benzemez
Benim Isparta yüreğimdaki senin gül devrin

Müftü zade İsmail efendiden çok önce geldin sen

Ta benim miladımdan önceye dayanır tarihin

İsyân başlatmıştı yüreğimde
Dürbünle Babil'in asma bahçelerine bakan bülbülün avazı

İlk önce Mezopotamya çölündeki gönlümün
Gecesine güneşi perçinledim

Sonra ana arterlerimden birini kırk çeşme suyoluna bağladım

Daha sonra Semiramis'e rica ettim
Babil'in asma bahçelerinden gönderdi fideni

Goncayken kokun bulaştı kanıma

Bir gün gidersin diye
Aklımdaki bedevi çadırında hasat toyu topladım
Elleri nasırlı Türkmen beyleriyle

Yapraklarını kurutup sol karıncık obasında sakladım

Alp eli değmeden hatunlar yağını çıkarttı
Sağ karıncık obasında sakladım

Kandillerime koydum seni
Gecelerime gül ışığı saçtı

Sonra gül kıran virüsü peydah oldu
Ecnebi bir ülkeden
Bedenin lime lime

Ne kadar biriktirmişsem seni
Stokun hiç boşalmadı Isparta'da

Ne zaman bir gül düşünsem
Yüreğimden çıkarsın gözlerime
Sonra dökülürsün yüzüme
Burnumun dibinden geçerken geri çekerim seni içime